

Вих. №TS(2)28/07-15 від 28.07.2015

ст. 1 з 7

Начальнику Управління СБ України
в Одеській області
Батракову Сергію Олексійовичу
65045, м. Одеса, вул. Єврейська, 43

від

радника ТОВ «Траншип»
Іванова Андрія Ігоровича
65014, м. Одеса, вул. Маразліївська, буд.8
Тел.: +380482-333332
+380674849080

Заява Про скоєння злочину

У Генеральній прокуратурі України протягом більше півроку діє група посадових осіб, що зумисне завдають шкоди економіці, транспортній системі держави та міжнародному престижу України.

Так, старшим прокурором відділу ГПУ Красножоном Є.О. в жовтні 2014 року розпочато кримінальне провадження № 42014000000001194 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 332-1 КК України, відомості щодо якого внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань 24.10.2015 року, за фактом порушення суднами під прапорами України та іноземних держав порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою заподіяння шкоди інтересам держави.

Згідно ч.2 ст. 216 КПК України, підслідність зазначеної статті віднесено до компетенції слідчих органів безпеки.

Стаття 332-1 КК України введена Законом України «Про окуповані території України» № 1207-VII (прийнятий ВР 15 квітня 2014 року, опублікований 14 травня 2014 року) та передбачає відповідальність за порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї з метою нанесення шкоди інтересам держави.

Стаття 10 зазначеного закону про «порядок в'їзду осіб на тимчасово окуповану територію та виїзду з неї» наказує КМУ встановити такий порядок, що й було зроблено Кабінетом Міністрів 4 червня 2015 року Постановою № 367 (публікація 10.06.2015 року).

Таким чином, прокурор Красножон Є.О. вніс до ЄРДР і почав досудову перевірку за ст. 332-1 КК України при відсутності самого порядку, а отже за відсутності факту

правопорушення. Таких «суден-порушників», за наявною інформацією, до прийняття Порядку налічувалося близько 150-ти одиниць.

Підставою для внесення до ЄРДР послужила інформація, отримана ГПУ з даних АІС (автоматизована інформаційна система стеження за рухом суден). При цьому прокурором ігнорується у більшості випадків **факт відсутності** «мети завдання шкоди інтересам держави», що є основною ознакою кримінально-караного діяння згідно диспозиції статті. Аналогічне порушення, але без мети завдання шкоди інтересам держави, передбачено кодексом про адміністративні порушення і тягне лише грошовий штраф.

Згідно ч.2 ст.11 КК України, «...не є злочином дія або бездіяльність, яка хоча формально і містить ознаки будь-якого діяння, передбаченого цим Кодексом, але через малозначність не становить суспільної небезпеки, тобто не заподіяла і не могла заподіяти істотної шкоди фізичній чи юридичній особі, суспільству або державі».

В рамках досудового слідства прокурор Красножон Є.О. створив групу в складі зі старшим слідчим з особливо важливих справ ГПУ Поповим І.М. Група діє за відпрацьованою злочинною схемою, а саме:

- відстежує судно по АІСУ, зобов'язавши капітанів портів та АМПУ інформувати про заходження в порти України суден, що ймовірно відвідали порти Криму;
- шляхом надання завідомо неправдивих відомостей слідчому судді (і не без злочинного потурання останніх), отримують постанову суду на проведення обшуку або виїмки на судні;
- при проведенні обшуку на судні навмисне вилучаються оригінали судових документів, які унеможливають подальшу експлуатацію судна.

Надалі чинять тиск на судовласників з метою нанесення збитку морському бізнесу, у тому числі, з організацією обшуків на береговому підприємстві з метою залякування. При цьому також суду надаються завідомо неправдиві відомості з метою незаконного отримання постанови про проведення насильницьких процесуальних дій.

У результаті подібних дій судно не може отримати відхід з порту у капітану порту, оскільки, відповідно до ст. 91 КТМУ, на відхід повинні бути представлені оригінали «Свідоцтва про право плавання під прапором» та «Свідоцтва про право власності». Звертаю Вашу увагу, що дані документи видаються державним реєстратором та вносяться до держреєстру, копії мають на судовій справі капітана порту заходу та місцевої митниці. Зазначені документи статичні за своєю інформацією та не можуть нести ніякої об'єктивної інформації про нібито скоєний злочин, так само як і про маршрут руху судна.

Характерними ознаками того, що група на чолі з прокурором Красножоном Є.О. абсолютно не зацікавлена в повному та неупередженому розслідуванні справи є те, що ними не докладаються жодні зусилля для з'ясування особи капітана (суб'єкта по ст.332-1 КК України), не направляються письмові запити судовласницьким компаніям та операторам з метою отримання повної та достовірної інформації по суті справи.

Яскравим прикладом свідомо неправомірних дій, які вже завдали збитків в особливо великих розмірах економіці держави, підриву міжнародного престижу країни та нанесення умисного шкоди транспортному потенціалу України є ситуація з буксиром «Витязь».

Морський буксир «Витязь» належить державному підприємству «Порт Усть-Дунайськ». Кілька років тому судно було передано в бербоут - чартер компанії «Кірган Холдинг С.А.» (Панама). Ставка фрахту за судно забезпечувала порту чистий прибуток у розмірі порядку

3.160.000 гривень на рік. При цьому порт є містоутворюючим підприємством в м. Вилкове. На судні працювали в основному жителі м. Вилкове, де склалась дуже складна ситуація із зайнятістю населення. Оперативне управління судном здійснювала українська компанія ТОВ «Донмар», розташована в м. Одеса.

Також на умовах бербоут - чартеру у компанії «Кірган Холдинг С.А.» знаходився унікальний плавперевантажувач «ППП-2», що належить порту «Усть-Дунайськ». На момент окупації Криму плавперевантажувач перебував у ремонті на заводі «Залив» у м. Керчі.

У зв'язку із загрозою незаконного відчуження державного майна «ППП-2» на користь Російської Федерації, яка незаконно окупувала АР Крим, в рамках так званої «націоналізації» та неможливістю перевезення судна у безпечні води України через неморехідний стан плавперевантажувача, було проведено спецоперацію по збереженню, а згодом і поверненню перевантажувача в Україну. Деталі операції були узгоджені з співробітником КР СБУ в Одеській області. Фактично, «ППП-2» був єдиним судном, що належить державі Україна, яке вдалося вивести з Криму, не зважаючи на його величезні габарити та не самохідність. Ця операція була здійснена буксиром «Витязь», який зайшов в бухту Камиш - Бурун (де розташований завод «Залив») та вивів перевантажувач з вод Криму. У даний час «ППП-2» успішно працює в одеському регіоні.

Саме цей візит було відстежено по АІС прокурором Красножонем Є.О. та розцінено як злочин, вчинений з метою нанесення збитків державі Україна.

Без єдиного запиту на адресу власника або оператора, на «Витязі» 10.02.2015 р. було проведено виїмку копій документів на підставі постанови слідчого судді Печерського суду м. Києва від 06.02.2015 р.

05.04.2015 р. на буксирі «Витязь» було проведено обшук, у результаті якого були вилучені оригінали судових документів, копії яких вже були у прокуратурі.

У результаті вилучення прокуратурою оригіналів «Свідоцтва про право плавання під прапором» та «Свідоцтва про право власності» судно було зупинено, фрахтувальник розірвав багаторічний договір, судно кинуте на приватному заводі в Херсоні, екіпаж втратив роботу, порт «Усть-Дунайськ» перейшов з розряду прибуткових підприємств в збиткові.

Завдано непоправної шкоди державному підприємству, депресивному регіону та місцевому бюджету. У зв'язку з настанням термінів чергового ремонту, який, згідно з угодою, фрахтувальник зобов'язаний був робити за свій рахунок та відсутністю таких коштів у порту, судно приречене.

Тим не менш, прокурор Красножон Є.О. продовжує свою злочинну і деструктивну роботу, спрямовану на підрив економіки України.

Так, 29 травня 2015 року з постановою Печерського районного суду м. Києва був проведений обшук в офісі компанії «Трансшип» за адресою м. Одеса, вул. Маразліївська 8. З метою виявлення того ж переліку документів (які вже були вилучені з судна). Звичайно, подібних документів знайдено не було.

12 червня 2015 року прокурор Красножон Є.О. організовує повторний обшук за тією ж адресою в компанії «Трансшип» та «Трансшип-Балк». Підставою послужила Постанова Печерського районного суду від 29.05.2015 року про проведення обшуку з метою виявлення все того ж списку судових документів!

Обшук проводить старший слідчий ГПУ Попов І.М., який здійснює цілий ряд посадових злочинів і порушень, а саме:

- проведення обшуку без наявності документа, що дає право на подібні дії;
- незаконне проникнення в офіс за адресою Маразліївська, 8 з нанесенням травм співробітнику компанії;
- повторне незаконне проникнення із застосуванням спецзасобів для злому дверей в порожнє приміщення без наявності законних підстав. У результаті двері знівечили, але відкрити не змогли і розбили кувалдою склопакет;
- залучення співробітників спецназу в масках та зі зброєю, що категорично заборонено законом у подібних випадках;
- початок слідчих дій за відсутності понять;
- проведення обшуку за відсутності співробітників компанії та власника;
- третє незаконне вторгнення в приміщення за адресою Маразліївська буд.6;
- крадіжка майна, розпивання спиртних напоїв, які знаходилися в кабінеті;
- вилучення всієї поспіль документації без складання переліку документів і навіть кількості аркушів. У результаті були вилучені ВСІ документи компанії «Трансшип-Балк» з безпеки, що поставило під загрозу загибелі судно, українські екіпажі і вантаж, виникнення екоциду;
- залучення близько 30 бійців невідомого спецпідрозділу у повній бойовій екіпіровці для вносу мішків з документами та майном. Всього було залучено не менше 35 співробітників невідомого спецпідрозділу для забезпечення обшуку в трьох кабінетах, де працюють 7 співробітників, яких на момент злomu і повторного обшуку в приміщенні не було;
- не допущені адвокат і власник приміщення, директори компанії.

Згідно Ухвали слідчого судді від 29.05.2015 року, дозвіл на обшук надається персонально старшому прокурору відділу Генеральної прокуратури України Красножону Є.О. Відповідно, фактичне проведення обшуку іншою особою (в т. ч. старшим слідчим І.М.Поповим) є протиправним.

Зі змісту ч.1 ст. 235 КПК випливає, що постанова слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи надає право проникнути в житло чи інше володіння конкретному посадовцю, а не всім співробітникам ГПУ, не всім співробітникам правоохоронних органів. Конкретне право на проникнення прив'язане до особистості посадової особи, яка звернулася за отриманням цього права, а не всім слідчим підрозділам. Отже, інша посадова особа, яка не отримала такий дозвіл від слідчого судді, не має права на проникнення до житла чи іншого володіння особи. Це надано конкретному суб'єкту владних повноважень, а інші суб'єкти владних повноважень, які не отримали дозвіл, не мають такого права.

Тим більше, прокурор відділу Генеральної прокуратури України Красножон Є.О. перебував на момент початку проведення обшуку у Одесі в десяти метрах від офісу по вул. Маразліївській 8, спостерігав за подіями. Був проінформований, що представники компанії та адвокат наполягають на проведенні обшуку особою уповноваженою слідчим суддею, бажаючи дану законну вимогу представити як перешкоду при проведенні слідчої дії, будучи зацікавленим у необґрунтованому застосуванні сили з метою психологічного тиску на співробітників компанії, коригував незаконні дії слідчого прокурора ГПУ Попова І.М.

Згідно відповіді в. о. начальника ГУМВС України в Одеській області Вдовідченко О.М. від 23.06.2015 року №8/24, на підставі доручення слідчого відділу управління Генеральної прокуратури Попова І.М., Головним управлінням МВС України в Одеській області було видано наказ від 12.06.2015 року №2052 «Про виділення працівників БМГБ ОП ГУМВС

України в Одеській області у розпорядження Генеральної прокуратури України». Згідно ст. 14 ЗУ «Про міліцію» та письмового дозволу старшого слідчого ОВС СВ управління ГПУ Попова І.М., працівниками БМГБОП ГУМВС були застосовані спеціальні засоби та використані пристрої для відкриття приміщень.

Проте, в законі про міліцію крім норм, які надають право спецпідрозділам брати участь при проведенні слідчих дій є норми, які вказують у яких випадках це право має застосовуватися і як. А саме абз. 5 ст. 13 ЗУ «Про міліцію» вказує, що «...органам міліції забороняється направлення спеціальних підрозділів міліції для забезпечення проведення слідчих дій, використання при їх проведенні спеціальних засобів, що приховують зовнішність (масок для обличчя, шоломів тощо), а також демонстрація зброї чи спеціальних засобів, крім виняткових випадків під час проведення слідчої дії у кримінальному провадженні щодо **тяжкого або особливо тяжкого злочину** та наявності достатніх підстав вважати, що проведенню слідчої дії буде чинитися фізичний опір чи іншим чином унеможливлено досягнення її мети. Дії, передбачені цією частиною статті, можуть бути здійснені лише з дозволу прокурора, крім невідкладних випадків, коли затримка у проведенні слідчої дії може призвести до неможливості досягнення її мети (у такому разі прокурор невідкладно повідомляється про здійснення відповідних дій)».

Кримінальне провадження № 4201400000001194 ч. 2 ст. 332-1 КК України, в рамках якого проводилось слідча дія (обшук), відноситься до злочину середньої тяжкості (ч. 3 ст. 12 КК України).

Відповідно до ст. 12 ЗУ «Про міліцію», «застосуванню сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї повинно передувати попередження про намір їх використання, якщо дозволяють обставини. Без попередження фізична сила, спеціальні засоби і зброя можуть застосовуватися, якщо виникла безпосередня загроза життю або здоров'ю громадян чи працівників міліції...

Перевищення повноважень по застосуванню сили, у тому числі спеціальних засобів і зброї, тягне за собою відповідальність, встановлену законом».

Як видно на відео зйомці, ніхто не попереджав про наміри використовувати спеціальні засоби. Також не було загрози життю або здоров'ю громадян чи працівників міліції.

Співробітники міліції не вжили жодних заходів по уникненню застосування спеціальних засобів, не оцінили обстановку, нікому не запропонували добровільно відкрити приміщення, так як слідчий Попов І.М. переслідував мету психологічного залякування та тиску.

Метою була демонстрація сили і, не звертаючи увагу на те, що своїми неправомірними діями Красножон Є.О. та Попов І.М. вчиняють посадовий злочин, вони були впевнені у своїй безкарності.

Це не повний перелік допущених порушень, по ряду з яких вже внесено відомості в ЕРДР. Документів вказівки в ухвалі суду знайдено не було, та й не могло бути знайдено, оскільки компанії «Траншип» та «Траншип-Балк» НІЯКОГО відношення до зазначеного судна не мають! Натомість, компанія управляє двома новими балкерами вартістю близько 60 млн доларів, що і було **метою злочинної групи під керівництвом прокурора ГПУ Красножона Є.О.**

Слід особливо відзначити механізм отримання дозволів суду на подібні дії. У всіх 4-х випадках до суду приходив особисто Красножон Є.О., який надавав судді завідомо неправдиву інформацію.

Так, Красножон Є.О. брехав, що судно відвідувало «закритий Керченський торговельний порт Камиш-Бурун», що покладено в основу постанови суду. Насправді судно заходило в бухту Камиш-Бурун, де розташовані судноремонтний завод і порт. При чому порт є приватним, не входить до складу Керченського МТП і не міг бути закритий наказом МПУ. За твердженням Красножона Є.О. в суді, судно нібито перетнуло кордон, що поряд з відвідуванням «закритого» порту і є, на його думку, порушенням Порядку, якого на 4 червня поточного року не було. Це також є явною брехнею, так як судно кордони не відкривало, а відтак не перетинало кордони «де-юре». Таким чином, у наявності відсутність як суб'єктивної, так і об'єктивної частини кримінальної статті, а отже і сам факт правопорушення. Красножон Є.О. обґрунтував суду необхідність проведення обшуку в офісі ТОВ «Трансшип» тим, що Іванов Андрій (без зазначення по батькові, року народження та інших ознак ідентифікації) є засновником одночасно компанії «Кірган Холдинг С.А.» та компанії «Трансшип». Це є навмисною брехнею, яку суддя міг би легко перевірити за реєстром, якби Красножон Є.О. надав ідентифікаційні дані по Іванову. А обшук в компанії «Трансшип-Балк» повинен бути проведений на підставі того, що це «дочірня компанія Трансшип». Яке відношення А. Іванов має до факту справи, залишається загадкою.

Більш детальну інформацію про склад та зв'язки утвореної злочинної групи, методи особистого збагачення, ряд інших фактів злочинних діянь групи з наданням підтверджуючих документів ми готові надати за запитом.

Основними цілями злочинних дій ОЗГ під керівництвом старшого прокурора ГПУ Красножона Є.О. є:

- заподіяння шкоди провідним українським компаніям в галузі морського транспорту аж до їх повного знищення;
- дискредитація державних органів влади;
- удар по експортному потенціалу країни і, як наслідок, заподіяння шкоди економіці країни і в першу чергу її валюто утворюючій складовій;
- створення передумов для численних судових позовів до держави Україна з боку іноземних судновласників;
- нанесення непоправної шкоди міжнародному престижу України.

Вважаю, що старшим прокурором Генеральної Прокуратури України Красножоном Є.О., старшим слідчим Генеральної Прокуратури України Поповим І.М. та іншими скоєно злочин передбачений ст. 111 КК України – Державна зрада.

Об'єктом злочину є державна безпека України у будь-якій її сфері. Відповідно до Концепції (основ державної політики) національної безпеки України, національна, зокрема (державна) безпека передбачає відсутність загрози у сферах: політичній, економічній, соціальної, військовій, екологічній, науково-технічній, інформаційній. І складається, зокрема в економічній сфері, з відсутності проблем ресурсної, фінансової технологічної залежності національної економіки від інших держав недопущення відтоку за межі України інтелектуальних, матеріальних та фінансових ресурсів.

Державна безпека - це відсутність загрози, стан захищеності життєво важливих інтересів держави від внутрішніх та зовнішніх загроз в усіх вищезгаданих сферах життєдіяльності держави.

Обороздатність означає підготовленість держави до захисту від зовнішньої збройної агресії або збройного конфлікту. Складовими такої підготовки є сукупність **економічного**, політичного, соціального, наукового, морально психологічного та військового потенціалів.

Об'єктивна сторона державної зради може проявлятися у формі переходу на бік ворога в умовах воєнного стану або в період збройного конфлікту.

Перехід на бік ворога є закінченим злочином з моменту, коли громадянин України виконав в інтересах ворога **певні дії на шкоду Україні**.

Специфікою такої форми державної зради є те, що вона може бути здійснена тільки умовах воєнного стану, хоча і в мирний час, але в період **збройного конфлікту**.

Надання іноземній державі допомоги в проведенні підривної діяльності проти України виражається в їх можливим або дійсним зусиллям **заподіяння шкоди** державній безпеці України.

Підривною слід визнавати будь-яку діяльність пов'язану із застосуванням заходів щодо посилення **економічної залежності** України від інших держав (ініціювання розірвання торговельних зв'язків України з іншими державами, скоєння диверсій у формі дій, спрямованих на **знищення об'єктів**, що мають важливе народногосподарське значення та ін.)

Закінченим злочин у цій формі є з моменту вчинення відповідного діяння, яким особа надала допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Якщо державі зраджує посадова особа, використовуючи при цьому владу чи посадове становище, її дії слід кваліфікувати за **сукупністю злочинів**.

Шкода, заподіяна економічній безпеці України визначає суб'єктивну спрямованість дій винного і не є характеристикою суспільно небезпечних наслідків діяння.

Мотивом державної зради може бути **користь**, помста та ін.

У зв'язку з вищевикладеним та на підставі ст. 214 КПК України,

ПРОШУ:

внести в ЄРДР відомості про скоєний злочин групою службових осіб:

- старшим прокурором Генеральної Прокуратури України Красножоном Є.О.;
- старшим слідчим Генеральної Прокуратури України Поповим І.М. та іншими, за ознаками статті 111 КК України – **Державна зрада**.

Радник ТОВ «Трансшип»

А. І. Іванов